

Wspomnienie o mgr. inż. Stanisławie Szczepańskim

Воспоминание о магистре инж. Станиславе Щепанском

Bronisław Gabryel, M. Sc. Eng. Obituary

17 II 1987 d. odszedł od nas śp. Stanisław Szczepański, długoletni pracownik Administracji Lasów Państwowych, przeżywszy 88 lat. Nikt z najbliższej Jego rodziny nie żyje.

St. Szczepański urodził się 10 XI 1898 r. w Częstochowie z ojca Franciszka i matki Marii z Sadowskich. Po ukończeniu miejscowego gimnazjum im. H. Sienkiewicza w 1917 r., będąc już członkiem POW, został powołany w 1918 r. do odbycia służby wojskowej. W latach 1918—1920 uczestniczył w randze podoficera przy rozbrajaniu Niemców, a w 1920 r. został zwolniony z wojska dla odbycia studiów leśnych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

W tym okresie przyznano Mu Odznaczenie Medalem Niepodległości za udział w walkach o niepodległość.

Po ukończeniu studiów i otrzymaniu dyplomu inżyniera leśnika w 1923 r., po krótkiej pracy w lasach prywatnych, od 1 IV 1924 r. podjął pracę na terenie Warszawskiej Dyrekcji Lasów Państwowych (w nadleśnictwach: Piotrków, Rybnik, Łobodno i Gołonóg), pełniąc kolejno obowiązki adiunkta, a następnie nadleśniczego, poczynając od nadl. Rybnik.

W tym okresie brał żywy udział w staraniach administracji leśnej i społeczeństwa leśnego o zlikwidowanie bardzo niekorzystnego dla Polski kontraktu z angielską firmą Century na eksploatację lasów w Puszczy Białowieskiej, co zostało pomyślnie załatwione dla naszego kraju.

We wrześniu 1939 r. był ewakuowany z Gołonogu wraz z personelem nadleśnictwa. Po powrocie z ewakuacji był przez żandarmerię niemiecką dwa razy aresztowany, a następnie wysiedlony bez prawa zabrania rzeczy osobistych i urządzenia domowego.

Dzięki wstawiennictwu hr. Potockiego władze niemieckie zezwoliły mu na dalszą pracę w lasach państwowych, ale już na terenie Generalnego Gubernatorstwa, najpierw we Włoszczowej, następnie w Szczekocinach na stanowisku nadleśniczego (co zostało uzgodnione, poza plecami Niemców, z miejscowym dowództwem AK), gdzie przebywał do końca okupacji hitlerowskiej w 1944 r.

W czasie pobytu w nadl. Szczekociny S. Szczepański został skontaktowany z miejscową placówką AK. Z nią był następnie silnie związany od stycznia 1941 r.; w pracy podziemnej służył jako punkt kontaktowy dla działalności miejscowej komórki AK (występował pod pseudonimem Brzost).

Po zakończeniu okupacji hitlerowskiej wrócił do pracy w lasach państwowych na terenie nadleśnictw Szczekociny i Koniecpol, a od 1951 r. na terenie OZLP Katowice. Od 1968 r. przebywał na emeryturze. Przy końcu swej pracy zamieszkał w miejscowości Żarki-Blok k. Częstochowy, gdzie zmarł i został pochowany na miejscowym cmentarzu.

W uroczystości żałobnej wzięła udział duża liczba osób z rodziny i miejscowi mieszkańcy oraz duża grupa pracowników OZLP z Katowic z dyrektorem mgr inż. Janem Kozyrą, który w obszernej wypowiedzi omówił na cmentarzu sylwetkę Zmarłego i jego patriotyczną działalność.

Obecni byli liczni leśnicy — kombatanci z nadleśnictw Siewierz, Żółty Potok i Koniecpol, gdzie Zmarły pracował.

S. Szczepański był człowiekiem żywym, pogodnym i uczynnym oraz ogólnie lubianym przez otoczenie.

Za długoletnią pracę zawodową i działalność społeczną otrzymał sporo odznaczeń, jak Krzyż Partyzancki, Krzyż AK, Odznakę Grunwaldzką, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Odznakę Żołnierzy AK i inne.

Cześć Jego pamięci!

Stefan Rzepecki